

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoZm/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1325208167
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Gubová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1325208167.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ley Gubovej a členiek senátu JUDr. Miriamy Žákovéj a Mgr. Ing. Daniely Bednárikovej, v spore žalobcu: J&T Mezzanine, a.s., so sídlom Sokolovská 700/113a, Karlín, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČO: 066 05 991, zast.: outcome legal s.r.o., Mostová 6, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 018 128, proti žalovanému: S. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. N. XXXX/X, XXX XX G. - N. S., o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č.k. 76CbZm/6/2025-313 zo dňa 05.11.2025, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. 76CbZm/6/2025-313 zo dňa 05.11.2025 potvrdzuje.

II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 22. 10. 2025 v celom rozsahu zamietol. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, 3, § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a § 151a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ).

2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca sa voči žalovanému domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva: - k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovaného, zapísaným na liste vlastníctva č. 9586, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre okres Bratislava I, obec Bratislava - Staré Mesto, katastrálne územie N. S.: byt č. 2-S, nachádzajúci sa na - 1 suterén bytového domu so súpisným číslom 2376, postaveného na pozemku parcele reg. „C“ parc. č. 8716/1, druh stavby: bytový dom, vchod číslo Cukrová 6, veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/1 a k tomuto bytu prislúchajúci podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 6573/126196; byt č. 2, nachádzajúci sa na prízemí bytového domu so súpisným číslom 2376, postaveného na pozemku parcele reg. „C“ parc. č. 8716/1, druh stavby: bytový dom, vchod číslo Cukrová 6, veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/1 a k tomuto bytu prislúchajúci podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 4292/126196; a byt č. 12, nachádzajúci sa na 3. poschodí bytového domu so súpisným číslom 2376, postaveného na pozemku parcele reg. „C“ parc. č. 8716/1, druh stavby: bytový dom, vchod číslo Cukrová 6, veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/1 a k tomuto bytu prislúchajúci podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 7413/126196; - k nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky: X. A., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. slobody XXXX/X, G. - N. S., veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/1, zapísaným na liste vlastníctva

č. 2571, vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom pre okres Senica, obec Šajdíkove Humence, katastrálne územie I. E.: pozemky - parcely reg. „C“ parc. č. 11145/192, druh pozemku: ostatná plocha o výmere 46 m², parc. č. 11175/8, druh pozemku: ostatná plocha o výmere 522 m² a parc. č. 11175/46, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 208 m² a stavba súp. č. 866 - rekreačný dom, postavená na pozemku parc. č. 11175/46; - k obchodnému podielu žalobcu v spoločnosti ORTOKLINIK s.r.o., so sídlom Cukrová 6, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 762 195, zapísanej v Obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, oddiel: Sro, vložka č. 18681/B, ktorý je vo výške 100 %, zodpovedá peňažnému vkladu v sume 6.640,- eur do základného imania spoločnosti ORTOKLINIK s.r.o. vo výške 6.640,- eur a je splatený v celom rozsahu; - k obchodnému podielu žalovaného v spoločnosti Netart s.r.o., so sídlom Cukrová 6, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 46 076 476, zapísanej v Obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, oddiel: Sro, vložka č. 73593/B, ktorý zodpovedá peňažnému vkladu v sume 4.250,- eur do základného imania spoločnosti Netart s.r.o. vo výške 5.000,- eur a je splatený v celom rozsahu; - k obchodnému podielu žalovaného v spoločnosti MODENA TO, s.r.o., so sídlom Cukrová 6, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 46 295 925, zapísanej v Obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, oddiel: Sro, vložka č. 74911/B, ktorý zodpovedá peňažnému vkladu v sume 2.550,- eur do základného imania spoločnosti Netart s.r.o. vo výške 5.000,- eur a je splatený v celom rozsahu, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému v celkovej výške 13.389.196,39 eur s príslušenstvom.

Návrh bol odôvodnený tým, že žalobca je majiteľom vlastnej zmenky s doložkou „bez protestu“, vystavenej v Bratislave, 26.05.2022, spoločnosťou Abalex s.r.o. a avalovanej žalovaným na zmenkovú sumu 13.389.136,39 eur, splatnej v Prahe, 22.09.2025. Uvedená zmenka, ktorá bola pôvodne blankozmenkou a zabezpečovala všetky peňažné pohľadávky žalobcu voči spoločnosti Abalex s.r.o., ktoré vznikli alebo vzniknú zo zmluvy o úveroch z 19.05.2022, v znení dodatku č. 1 z 27.02.2023, dodatku č. 2 z 03.08.2023, dodatku č. 3 z 20.11.2023, dodatku č. 4 z 18.12.2023, dodatku č. 5 z 20.01.2025 a dodatku č. 6 zo 07.04.2025, uzatvorenou medzi spoločnosťou J&T BANKA, a.s., ako seniorným veriteľom a agentom, žalobcom, ako pôvodným veriteľom a agentom pre zabezpečenie a spoločnosťou Abalex s.r.o., ako dlžníkom, predmetom ktorej bolo poskytnutie zabezpečených úverov spoločnosti Abalex s.r.o. ako dlžníkovi. Žalobca v návrhu uviedol, ktoré z vyššie uvedených nehnuteľností sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve a na ktorých nehnuteľnostiach je už zriadené záložné právo. V prípade zriadenia a neskoršieho výkonu záložného práva žalobcom by záložné právo prednostného záložného veriteľa znižovalo hodnotu zálohu a výťažok z jeho predaja, prípadne by prednostný záložný veriteľ mohol uspokojiť svoje pohľadávky z výťažku z predaja zálohu pred uspokojením pohľadávky žalobcu. S ohľadom na výšku peňažnej pohľadávky žalobcu a skutočnosť, že výkonom záložného práva k nehnuteľnostiam žalovaného by daná peňažná pohľadávka žalobcu (ako prípadného záložného veriteľa v druhom rade) bola uspokojená len v nepatrnnej časti, sa žalobca okrem nehnuteľností domáha zriadenia záložného práva aj vo vzťahu k niektorým obchodným podielom žalovaného. Žalovaný má podľa tvrdenia žalobcu obchodné podiely celkom v siedmych obchodných spoločnostiach. Žalobca sa týmto návrhom domáhal zriadenia záložných práv k obchodným podielom žalovaného v troch z týchto siedmych spoločností. Žalobca má za to, že vyššie uvedené obchodné podiely žalovaného sú spôsobilým predmetom pre zriadenie záložného práva, nakoľko ich zakladateľská listina, resp. ich spoločenské zmluvy pripúšťajú prevod obchodného podielu. Hodnotu vyššie uvedených obchodných podielov žalovaného žalobca ustálil z hodnoty vlastného imania jednotlivých spoločností, ktoré bolo v zmysle účtovných závierok týchto spoločností za rok 2024, zverejnených v registri účtovných závierok nasledovné: vlastné imanie ORTOKLINIK s.r.o. predstavovalo 168.848,- eur; vlastné imanie Netart s.r.o. predstavovalo 134.326,- eur - pomerná časť pripadajúca na obchodný podiel (peňažný vklad v sume 4.250,- eur zodpovedá 85 % zo základného imania vo výške 5.000,- eur) predstavuje 114.177,10 eur a vlastné imanie MODENA TO, s.r.o. predstavuje 114.749,- eur - pomerná časť pripadajúca na obchodný podiel (peňažný vklad v sume 2.550,- eur zodpovedá 51 % zo základného imania vo výške 5.000,- eur) predstavuje 58.521,99 eur. Hodnotu obchodných podielov žalovaného tak pre účely tohto návrhu, možno podľa žalobcu odhadnúť spolu na približne 342 tis. eur. Žalobca uviedol, že ním navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie možnosti uspokojenia peňažnej pohľadávky žalobcu v rámci budúcej exekúcie na majetok žalovaného. Peňažná pohľadávka žalobcu voči žalovanému je aktuálne vo výške 13.389.196,39 eur a nie je zo strany žalovaného inak zabezpečená. Táto pohľadávka vyplýva priamo zo zmenky, vznikla z titulu zmenkového ručenia a je nesporná. Hodnota majetku žalovaného, ktorú bol žalobca schopný identifikovať pre účely tohto návrhu, by mohla predstavovať spolu približne 1,8 mil. eur, t.j. cca. 13,5 % z výšky peňažnej pohľadávky žalobcu. Medzi výškou pohľadávky a majetkom žalovaného je tak extrémny nepomer. Z dôvodu zaťaženia majetku žalovaného miera uspokojenia by určite nedosiahla ani sumu

1,8 mil. eur. Práve v zaťažení prevažnej väčšiny majetku žalovaného vidí žalobca riziko budúceho ohrozenia až zmarenia exekúcie. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 384/2023 z 18.07.2023: „Existenciu obavy z ohrozenia exekúcie je potrebné vnímať aj v širších súvislostiach, než len z vyvíjania aktivít zo strany povinnej osoby.“ Obdobne žalobca poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/112/2023 z 23.01.2024 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/45/2023 z 13.06.2023. Žalobca vychádzajúc z vyššie uvedených právnych názorov súdov a berúc do úvahy výšku svojej peňažnej pohľadávky voči žalovanému, skutočnosť, že žalovaný sa už po výzve na zaplatenie zmenky vyjadril, že nemá finančné prostriedky na jej zaplatenie a zmenku neuhradil ani čiastočne, odhadovanú hodnotu majetku žalovaného, vo vzťahu ku ktorému sa domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a skutočnosť, že prevažná časť tohto majetku je už zaťažená záložnými právami iných (prednostných) veriteľov, považuje podmienku obavy z budúceho ohrozenia až zmarenia exekúcie za riadne osvedčenú. Žalobca má súčasne za to, že ním navrhované zabezpečovacie opatrenie je primerané. Predovšetkým platí, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia sa postavenie žalovaného nezmení a jeho právo užívať nehnuteľnosti žalovaného ani práva žalovaného ako spoločníka spoločností ORTOKLINIK s.r.o., Netart s.r.o. a MODENA TO, s.r.o. nebudú negatívne dotknuté. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia nebudú žiadnym spôsobom dotknuté ani obchodné podiely žalovaného v ďalších piatich spoločnostiach s ručením obmedzeným.

Zmenka podľa žalobcu predstavuje jeden z nástrojov zabezpečenia zabezpečených pohľadávok. Za účelom zabezpečenia týchto pohľadávok bolo ďalej zriadené o.i. záložné právo k obchodnému podielu žalovaného v spoločnosti Abalex s.r.o. a záložné právo k Nehnuteľnostiam Abalex, teda k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálnym odborom pre okres Banská Bystrica, obec Donovaly, katastrálne územie O., a to (i) budova - stavba súpisné č. 777, popis stavby: hotel, druh stavby: 13 - budova ubytovacieho zariadenia, postavená na pozemkoch (parcely registra „C“) parcelné číslo 1353/4 a 1354, a (ii) pozemky - parcely reg. „C“ parcelné č. 1352/1 s výmerou 2.555 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcelné č. 1352/2 s výmerou 3 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. 1353/1 s výmerou 620 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. 1353/2 s výmerou 715 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. 1353/3 s výmerou 284 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. 1353/4 s výmerou 687 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. 1353/5 s výmerou 585 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. 1354 s výmerou 476 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. 1355/1 s výmerou 2.429 m², druh pozemku: trvalý trávny porast a parcelné č. 1355/2 s výmerou 3 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie („Nehnuteľnosti Abalex“). Po vydaní rozhodnutia o zamietnutí prvého návrhu žalobca za účelom uspokojenia zabezpečených pohľadávok vykonal záložné právo na obchodný podiel žalovaného v spoločnosti Abalex s.r.o., čím došlo k uspokojeniu pohľadávok žalobcu len v rozsahu cca. 0,05 %. Žalobca sa zo znaleckého posudku č. 28/2025 zo 16.10.2025 znalca Ing. Petra Papcúna dozvedel, že hodnota Nehnuteľností Abalex, je 7.520.000,- eur s DPH. Preto aj pokiaľ sa mu podarí výkonom záložného práva k týmto nehnuteľnostiam uspokojiť svoje pohľadávky v rozsahu zodpovedajúcom ich hodnote stanovenej znalcom, zostatok pohľadávok žalobcu bude naďalej predstavovať viac ako 5,86 mil. eur. Zároveň žalovaný žalobcu informoval o tom, že má (ako fyzická osoba) ďalšieho veriteľa s pohľadávkou vo výške 1 mil. eur, ktoré finančné prostriedky pôvodne deklaroval ako vlastné a ktoré použil na realizáciu projektu Abalex.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že zabezpečovacie opatrenie je osobitným inštitútom procesného práva, ktoré CSP upravil ako tzv. osobitné procesné postupy. Konanie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia je v zmysle CSP samostatným konaním, v ktorom súd rozhoduje o návrhu na jeho nariadenie autonómne, bez procesnej závislosti na konaní vo veci samej, v ktorej rozhoduje o priznaní peňažnej pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená nariadením zabezpečovacieho opatrenia. Nevyhnutnou podmienkou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je preukázanie obavy, že exekúcia bude ohrozená. CSP bližšie obsah takejto obavy nevymedzuje. Presná a konkrétna špecifikácia všeobecnej požiadavky na existenciu „obavy z ohrozenia exekúcie“ by v procesnej právnej norme bola sotva možná. Súd je pri tak závažnom zásahu povinný postupovať v súlade so základnými princípmi CSP, najmä čl. 2 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Z uvedeného vyplýva, že výklad pojmu „obava“ z ohrozenia exekúcie súd vykoná vždy vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, s prihliadnutím na účel navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia a proporcionalitu jeho nariadenia vzhľadom ku chránenému záujmu. Obava zo zmarenia exekúcie musí mať určitú kvalifikovanú intenzitu na to, aby odôvodnila tak závažný zásah do práv žalovaného, akým

je zriadenie záložného práva. Obava zo zmarenia exekúcie musí byť aktuálna, naliehavá. Samotná existencia dlhu nie je dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho ani neodkladného opatrenia. Dôvodom na jeho nariadenie je iba také správanie dlžníka, ktoré nasvedčuje jeho úmyslu zmariť exekúciu pohľadávky veriteľa takými zásahmi do svojho majetku, ktoré ovplyvnia pravdepodobnosť úspešného núteného výkonu rozhodnutia. I keď je možné súhlasiť so závermi vysloveným v rozhodnutiach iných súdov, na ktoré poukázal žalobca vo svojom návrhu, neznamená to, že súd má automaticky nariadiť zabezpečovacie opatrenie, ak je osvedčená existencia dlhu, bez ohľadu na správanie sa dlžníka, pretože dlžník by hypoteticky raz mohol vykonať zásahy do svojho majetku. V danom prípade žalobca podaným návrhom základné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neosvedčil. V danej veci ide o zabezpečenie pohľadávky žalobcu vo výške 13.389.136,39 eur zo zmenky zo dňa 26.05.2022, splatnej dňa 22.09.2025, pričom žalobca vidí riziko budúceho ohrozenia až zmarenia exekúcie v zaťažení prevažnej väčšiny majetku žalovaného záložnými právami iných záložných veriteľov. K argumentu žalobcu súd uvádza, že už zo skutočností uvádzanými samotným žalobcom (drobným písmom v poznámkach) vyplýva, že tieto záložné práva vznikli vo väčšine ešte pred podpísaním zmenky dňa 26.05.2022, a to v roku 2018. Na LV č. XXXX, k.ú. N. S. sú dotknuté záložné práva zapísané nasledovne: „Záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. BA, IČO 00 151 653, na byt 2-S/-1p. Cukrová 6, podľa V-34312/2018 zo dna 7.12.2018“ a „Záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. BA, IČO 00 151 653 na byt 12/3p. Cukrová 6, podľa V-34312/2018 zo dna 7.12.2018“. A na LV č. XXXX, k.ú. N. S. je dotknuté záložné právo zapísané nasledovne: „Záložné právo v prospech: Tatra banka, a.s., IČO 00 686 930, na byt 2/príz. Cukrová 6, podľa V-29422/2018 zo dna 25.10.2018.“ Na Obchodný podiel žalovaného 1 sú už zriadené dve záložné práva v prospech Fio banka, a.s., a to na základe záložnej zmluvy zo 17.12.2021 a na základe záložnej zmluvy z 18.03.2024; obidve tieto záložné práva sú zaregistrované v obchodnom registri. Na LV č. XXXX, k.ú. I. E. sú zapísané nasledovné záložné práva: (i) Záložné právo v prospech: S.H. Property, s.r.o., Želova 6, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 340 166, na základe Zmluvy o zriadení záložného práva číslo 190702 podľa V-2891/2024, vklad povolený 12.11.2024. K zriadeniu záložných práv v roku 2024 (zmenka bola splatná až 22.09.2025), či už k nehnuteľnosti v BSM v k.ú. I. E., alebo k druhému záložnému právu k obchodnému podielu žalovaného 1, hoc sa konanie žalovaného môže subjektívne z pohľadu veriteľa javiť ako účelové, tak treba mať na zreteli, že žalovaný mohol od toho, ako zmenku svojím podpisom avaloval ako zmenečný ručiteľ, vstupovať do vzťahu s tretími osobami a konať bez súvislosti s pohľadávkou žalobcu, čo mohlo mať za následok vznik uvedených záložných práv. Aj vzhľadom na uplynutý čas od zriadenia záložných práv podľa súdu prvej inštancie, nemožno tieto izolovane považovať za skutočnosti odôvodňujúcu ohrozenosť exekúcie, ale ako stav majetkovej situácie žalovaného v dôsledku vývoja v čase a v kontexte iných aktivít žalovaného. Navyše, čo sa týka záložných práv viaznucich na majetku žalovaného od roku 2018, o týchto mohol žalobca vedieť v čase podpisovania zmenky. Takisto ani skutočnosť, že žalovaný žalobcovi oznámil, že má (ako fyzická osoba) ďalšieho veriteľa s pohľadávkou vo výške 1 mil. eur, ktoré finančné prostriedky pôvodne deklaroval ako vlastné a ktoré použil na realizáciu projektu Abalex, súd nevyhodnocuje ako okolnosť ohrozujúcu exekúciu, ku ktorej došlo teraz, ale s veľkou pravdepodobnosťou ešte v čase pred podpisom zmenky.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca podľa § 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP, a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP. Namietal záver súdu prvej inštancie, že žalobca podaným návrhom neosvedčil základné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keď sa domáhal jeho nariadenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Súd prvej inštancie sa podľa žalobcu s väčšinou tvrdení žalobcu nevysporiadal a zvyšné tvrdenia vyhodnotil a právne posúdil nesprávne a súčasne nevykonal časť dôkazov potrebných na posúdenie rozhodujúcich skutočností a ďalšie dôkazy síce vykonal, no v nesprávnom kontexte, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nezaoberal sa posúdením súvisiacej ustálenej rozhodovacej praxe, na ktorú žalobca priamo poukázal a od tejto sa naopak odchyľil, pričom tento odklon žiadnym spôsobom neodôvodnil. Súd prvej inštancie podľa žalobcu porušil právo na spravodlivý proces nakoľko sa vôbec nevyjadril k nepomeru výšky pohľadávky k hodnote majetku žalovaného, vo vzťahu ku ktorému sa žalobca domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia.

Žalobca svoje tvrdenie osvedčil dôkazmi osvedčujúcimi existenciu a predpokladanú hodnotu majetku žalovaného. Súd prvej inštancie časť dôkazov osvedčujúcich toto tvrdenie nevykonal vôbec (napr. inzeráty na predaj bytov a domov v rovnakých lokalitách, účtovné závierky obchodných spoločností a i.) a ostatné dôkazy síce vykonal, nie však v kontexte posúdenia výrazného nepomeru medzi výškou pohľadávky. Žalobca poukázal na právne názory publikované v odbornej literatúre, podľa ktorých „Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa,“ a ďalej poukázal na právny názor Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého existenciu obavy z ohrozenia exekúcie je potrebné vnímať aj v širších súvislostiach, než len z vyvíjania aktivít zo strany povinnej osoby. (Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 384/2023 z 18.07.2023.) Súd prvej inštancie tento právny názor Ústavného súdu SR v napadnutom rozhodnutí nezohľadnil. Právny názor súdu prvej inštancie podľa neho ignoruje základný účel a zmysel inštitútu zabezpečovacieho opatrenia, ako aj potrebu zohľadnenia a uplatňovania preventívneho charakteru zabezpečovacieho opatrenia. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/337/2009, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/44/2015. Citované rozhodnutia sa podľa žalobcu týkajú inštitútu predbežného opatrenia, ale ich závery je potrebné primerane aplikovať aj na tu posudzovanú vec. Dokonca, je ich potrebné vykladať ešte viac v prospech žalobcu (veriteľa) a ochrany jeho práv z dôvodu, že inštitút zabezpečovacieho opatrenia predstavuje miernejší zásah do práv žalovaného. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax. Žalobca ďalej uviedol, že v návrhu poukazoval na existujúce zaťaženie majetku žalovaného, ktorý má byť predmetom zabezpečovacieho opatrenia. Pokiaľ sa žalobca nestane záložným veriteľom žalovaného, je dôvodné očakávať, že jednotliví záložní veritelia, ktorých záložné práva na majetku žalovaného už viaznu, neudelia súhlas s vedením exekúcie voči ich zálohom za účelom uspokojenia pohľadávky žalobcu, čím bude prakticky znemožnená aj možnosť aspoň čiastočného uspokojenia peňažnej pohľadávky žalobcu. Súd prvej inštancie sa vôbec nevyjadril k podstate argumentácie žalobcu. Svoje závery súd prvej inštancie založil na zisteniach, že tieto záložné práva vznikli vo väčšine ešte pred podpísaním zmenky. Je zjavné, že tieto závery vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle rozhodovacej praxe súdov totiž za dôvod na obavu z ohrozenia exekúcie možno považovať aj samotnú existenciu (skoršieho) záložného práva. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/117/2019 z 25.07.2019. Z rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR ďalej vyplýva, že pri hodnotení obavy z ohrozenia budúcej exekúcie je ako premennú potrebné skúmať aj prípadnú nemajetnosť strany. Žalovaného pre účely hodnotenia obavy z ohrozenia budúcej exekúcie potrebné považovať za de facto nemajetného. Namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal zvyšnou časťou jeho argumentácie, že zriadenie sudcovského záložného práva na majetok žalovaného je nevyhnutným predpokladom pre to, aby sa žalobca mohol domáhať uspokojenia svojej peňažnej pohľadávky. Súd prvej inštancie sa ďalej nezaoberal ani jeho argumentáciou súvisiacou s neposkytnutím súčinnosti žalovaného pri výkone záložného práva na obchodný podiel v spoločnosti Abalex s.r.o. Ohrozenia exekúcie je objektívnou otázkou. Ak vzhľadom na objektívne skutočnosti hrozí, že vo fáze núteného výkonu rozhodnutia nebude mať povinný relevantné aktíva, voči ktorým sa oprávnený bude môcť uspokojiť, je tento test zjavne naplnený. Žalobca poukázal, že v návrhu napokon uviedol, že na rokovaní dňa 20.10.2025 sa od žalovaného dozvedel, že tento má ďalšieho veriteľa, pána Mikhaila Parshina, ktorý mu poskytol prostriedky vo výške 1 mil. eur a ktoré žalovaný následne použil ako zdroje na financovanie projektu, na ktorý mu poskytol úvery žalobca, pričom mu predtým tvrdil, že ide o jeho vlastné zdroje. Namietal závery súdu prvej inštancie a uviedol, že zo zákona však nevyplýva, že obava z ohrozenia exekúcie môže byť založená len na dôvodoch či skutočnostiach, ktoré nastali po splatnosti pohľadávky. Naopak, z judikatúry označenej vyššie vyplýva, že je nevyhnutné vychádzať z celkovej aktuálnej situácie ohľadom osoby. Žalobca poukázal, že na základe jeho žiadosti o lustráciu súd prvej inštancie v odpovedi zo dňa 09.10.2025 uviedol, že eviduje jediné konanie, v ktorom vystupuje žalovaný, a to konanie o (predchádzajúcom) návrhu Žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 80CbZm/6/2025. Súd prvej inštancie teda žalobcu dňa 09.10.2025 informoval, že voči žalovanému nie je vedené žiadne konanie (s výnimkou predchádzajúceho konania, vedeného medzi žalobcom a žalovaným), avšak na nasledujúci deň 10.10.2025 nariadil zabezpečovacie opatrenie v prospech iného veriteľa. To znamená, že súd prvej inštancie buď (i) o návrhu iného veriteľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol v ten istý deň, kedy iný veriteľ tento návrh podal (t.j. 10.10.2025), alebo (ii) poskytol Žalobcovi nepravdivú informáciu. Súčasne platí, že hoci žalobca detailne nepozná skutkové a právne okolnosti na strane veriteľa, v prospech ktorého bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, pozná skutkové a

právne okolnosti na strane žalovaného. Súd je pritom povinný v skutkovo a právne rovnakých veciach rozhodovať rovnako. Súd prvej inštalácie v tejto súvislosti neprihliadol ani na to, že zabezpečovacie opatrenie má zabezpečiť ochranu veriteľa nielen pred krokmi a úkonmi dlžníka, ale aj tretích osôb, tým, že včasné zriadenie záložného práva súdom zabezpečí vhodnejšie postavenie veriteľa. Žalobca pre úplnosť dodáva, že krátko po zosplatnení úverov (ku ktorému došlo 19.09.2025) a pred rozhodnutím o návrhu žalovaný zaťažil nehnuteľnosti žalovaného ďalším záložným právom v prospech záložného veriteľa S. H. Property, s.r.o., IČO: 50 340 166, ktorého vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V-25747/2025 dňa 14.10.2025. Záložným právom v prospech tohto záložného veriteľa sú zaťažené aj Nehnuteľnosti Žalovaného 1 (na čo Žalobca poukázal aj v Návrhu), pričom v tomto prípade bol vklad záložného práva do katastra nehnuteľností povolený pod č. V-2891/2024 dňa 12.11.2024. S ohľadom na totožnosť záložného veriteľa a skutočnosť, že k zaťaženiu ďalších nehnuteľností - nehnuteľností žalovaného v prospech tohto záložného veriteľa došlo krátko po zosplatnení úverov je dôvodné predpokladať, že predmetné záložné právo bolo zriadené účelovo, v záujme zabezpečenia ochrany majetku žalovaného.

5. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštalácie nie je dôvodné a rozhodnutie súdu je vecné správe.

7. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

9. Podľa § 343 ods. 3, CSP výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

10. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 324 ods. 2 CSP, na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

13. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa žalobca domáha.

16. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

17. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

18. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

19. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Podľa § 329 ods. 3 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

24. Odvolací súd preskúmal obsah odvolania žalobcu titulom naplnenia všetkých zákonných náležitostí odvolania v zmysle § 127 CSP v spojení s § 363 CSP a dospel k záveru, že posúdením tohto procesného úkonu žalobcu s prihliadnutím na jeho obsah v zmysle čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 CSP bolo možné ustáliť, že odvolanie spĺňalo zákonom požadované náležitosti do takej miery, aby bolo možné pristúpiť k jeho vecnému prejednaniu. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie nie je dôvodné.

25. Znenie § 343 ods. 1 CSP ustanovuje, že súd môže zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom podľa § 344 CSP sa na zabezpečovacie opatrenie primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení. V zmysle platnej a účinnej právnej úpravy inštitútu neodkladného opatrenia je daná povinnosť žalobcu neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia opisom rozhodujúcich skutočností v návrhu osvedčiť nielen potrebu nariadenia neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia, ale súčasne je daná i povinnosť v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V neposlednom rade je v zmysle § 326 ods. 2 CSP daná povinnosť pripojiť k návrhu na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia listiny, na ktoré sa žalobca odvoláva.

26. Cieľ zabezpečovacieho opatrenia môže byť charakterizovaný ako posilnenie postavenia veriteľa v dôsledku vznikutej situácie, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka, na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo, resp. zredukovalo možné nebezpečenstvo zmarenia uspokojenia pohľadávky veriteľa prostredníctvom exekúcie. Zabezpečovacie opatrenie by však nemalo slúžiť na suplovanie možného zabezpečenia záväzkov a úpravy vzájomných povinností v súkromnoprávných vzťahoch, do ktorých subjekty vstupujú na základe zmluvnej voľnosti. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia by nemal nahrádzať bdelosť subjektov vstupujúcich do zmluvných vzťahov.

27. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené.

Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Je teda na žalobcu, aby tvrdený nárok a potrebu ochrany pred zmarením exekúcie pre potreby nariadenia zabezpečovacieho opatrenia osvedčil. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonal nejaké navrhované dôkazy je tak v tomto prípade, v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bezpredmetná, nakoľko súd navykonáva dokazovanie.

28. Žalobca domáhajúci sa nariadenia zabezpečovacieho opatrenia musí v návrhu osvedčiť, že obava ohrozenia je reálna, že osoba, na majetok ktorej navrhuje riadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením, koná tak, že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Ohrozenie nároku žalobcu, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a žalobca ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná možnosť ohrozenia práv žalobcu. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je také správanie dlžníka, ktoré nasvedčuje jeho úmyslu zmariť exekúciu pohľadávky veriteľa takými zásahmi do svojho majetku, ktoré ovplyvnia pravdepodobnosť úspešného núteného výkonu rozhodnutia. Odvolací súd s uvedeným záverom súhlasí avšak zároveň konštatuje, že predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu vyplývať nie len z konania dlžníka, ale aj z objektívnych skutočností, teda zo širších okolností týkajúcich sa daného skutkového stavu. Existencia obavy zmarenia exekúcie teda musí vychádzať z konkrétnych skutočností vyplývajúcich nielen zo subjektívneho konania dlžníka, ale na vznik týchto skutočností môžu mať vplyv aj objektívne skutočnosti, nezávislé od subjektívneho konania žalobcu. „Existenciu obavy z ohrozenia existencie je potrebné vnímať aj v širších súvislostiach, než len z vyvíjania aktivít zo strany povinnej osoby“ (Uznesenie Ústavného súdu I. ÚS 384/2023 z 18.07.2023). Takouto objektívnou skutočnosťou bez ďalšieho ale nie je len existencia samotnej pohľadávky veriteľa, prípadne nemajetnosť dlžníka. Podstatná časť odvolacej argumentácie žalobcu spočívala v namietaní, že súd prvej inštancie sa nemal vysporiadať dostatočne s argumentáciou žalobcu. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že predpokladom, aby rozhodnutie súdu spĺňalo požiadavky, ktoré na neho kladie zákon, nie je, aby sa súd vysporiadal so všetkými argumentami strany konania, ale jeho povinnosťou je vysporiadať sa s podstatnými argumentami. Napadnuté rozhodnutie podľa odvolacieho súdu spĺňa všetky náležitosti v zmysle § 220 v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

29. Odvolaciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s podstatnou argumentáciou žalobcu týkajúcou sa zjavného nepomeru pohľadávky a majetku dlžníka je nedôvodná. Súd prvej inštancie sa s uvedenou otázkou vysporiadal, keď uviedol, že samotná existencia dlhu nie je dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho ani neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa s uvedeným záverom stotožňuje. Samotná existencia dlhu ešte neznamená obavu zo zmarenia exekúcie. Odvolací súd zároveň konštatuje, že z tvrdení žalobcu a obsahu spisu nevyplyvajú žiadne skutočnosti, resp. okolnosti, ktoré by, a to ani v širšom meradle mohli mať vplyv na vznik hrozby zmarenia exekúcie a dôvodnosť zásahu súdu do súkromnoprávneho záväzkového vzťahu.

30. Žalobca ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentáciou týkajúcou sa existencie záložných práv iných veriteľov. K argumentu žalobcu o zriadení záložných práv na majetku žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že už zo skutočností uvádzanými samotným žalobcom vyplýva, že tieto záložné práva vznikli vo väčšine ešte pred podpísaním zmenky dňa 26.05.2022, a to v roku 2018. Zároveň uviedol, že navyše, čo sa týka záložných práv viaznucich na majetku žalovaného od roku 2018, o týchto mohol žalobca vedieť v čase podpisovania zmenky. Odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie uvádza, že ako okolnosť, ktorá by zakladala predpoklady nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nie je možné posúdiť existenciu záložných práv, ktoré existovali už pred vznikom samotného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana v podobe zriadenia zabezpečovacieho inštitútu. Pre uvedený záver je podstatná aj skutočnosť, že veriteľovi mohli byť tieto skutočnosti známe už v čase uzavretia zmluvného vzťahu s dlžníkom a bolo na ňom, ako si svoju pohľadávku zabezpečí, resp. či na základe zmluvnej voľnosti do určitého záväzkového vzťahu vstúpi. Bdelosť účastníka záväzkového vzťahu nemá byť nahrádzaná ochranou zo strany súdu.

31. Odvolací súd sa ďalej stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, že ani skutočnosť, že žalovaný žalobcovi oznámil, že má (ako fyzická osoba) ďalšieho veriteľa s pohľadávkou vo výške 1 mil. eur, ktoré finančné prostriedky pôvodne deklaroval ako vlastné a ktoré použil na realizáciu projektu

Abalex, súd nevyhodnocuje ako okolnosť ohrozujúcu exekúciu, ku ktorej došlo teraz, ale s veľkou pravdepodobnosťou ešte v čase pred podpisom zmenky. Ani samotný ďalší záväzkový vzťah bez ďalšieho nemožno vyhodnotiť ako skutočnosť, ktorá by znamenala, že či už zo subjektívneho konania žalovaného, alebo v širšom objektívnom kontexte bezprostredne hrozí zmarenie budúcej exekúcie.

32. Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie mal v inom konaní voči žalovanému rozhodnúť inak ako v predmetnom spore a súd je pritom povinný v skutkovo a právne rovnakých veciach rozhodovať rovnako, uvedená odvolacia námietka je bezpredmetná, nakoľko žalobca nijako neosvedčil, že by malo ísť o skutkovo obdobné veci, napriek totožnosti žalovaného subjektu.

33. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti neprihliadol ani na to, že zabezpečovacie opatrenie má zabezpečiť ochranu veriteľa nielen pred krokmi a úkonmi dlžníka, ale aj tretích osôb, tým, že včasné zriadenie záložného práva súdom zabezpečí vhodnejšie postavenie veriteľa.

34. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že krátko po zosplatnení úverov (ku ktorému došlo 19.09.2025) a pred rozhodnutím o návrhu žalovaný zaťažil nehnuteľnosti žalovaného ďalším záložným právom v prospech záložného veriteľa S. H. Property, s.r.o., IČO: 50 340 166, ktorého vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V-25747/2025 dňa 14.10.2025, toto tvrdenie nebolo uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie. Podľa § 329 CSP v spojení s § 344 CSP pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Uvedené tvrdenia žalobcu je teda nutné považovať za neprípustné novoty v zmysle § 366 CSP, nakoľko nespĺňa ani jednu z podmienok stanovených v písm. a) až d) citovaného ustanovenia. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie uvedenú argumentáciu pri odôvodňovaní predpokladov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia neuviedol a zároveň nepreukázal, že by ju bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu na ňu odvolací súd neprihliadal, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolacom konaní preskúmava ku dňu vydania prvoinštančného rozhodnutia.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca pre účely zabezpečovacieho opatrenia neosvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziaceho zmarenia exekúcie, ktoré by zakladalo nevyhnutnú potrebu vstupu súdu do súkromnoprávneho záväzkového vzťahu, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v jeho výroku ako vecne správne potvrdil v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP, nakoľko neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom.

36. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP. Žalovanému ako úspešnému v odvolacom konaní by patril nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak z dôvodu, že z obsahu spisu nevyplýva, že by nejaké trovy vznikli, rozhodol odvolací súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania tak, že mu náhradu trov nepriznal. Splnenie zákonných predpokladov pre rozhodnutie podľa § 257 CSP súd nezistil.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).